

80. Kotsis István

Jézus felhívás

Elhangzott: 1999. január 17-én a pasaréti ref. templomban.

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 80. Kotsis István –Jézus felhívása

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

„És ezt mondta nékem, írd meg: Boldogok azok, akik a Bárány mennyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei. És leborultam annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de ő ezt mondta nekem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyágtétele van. Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke.

És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme volt egy fehér ló és aki azon ült, hivaték Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik. És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng, és az fején sok korona, az ő neve fel volt írva, amit senki nem, tud csak ő maga. És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és neve Isten Igéjének nevezetik. És mennyei seregek követték őt, fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. És az ő szájából éles kard jő ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. És az ő ruháján és tomporán oda volt írva a neve, királyoknak Király és uraknak Ura.” Jelenések könyve 19:9-16.

„A nép, amelyet magamnak alkottam hirdesse dicséretemet”- hangzik felséges szavad, mindenható Isten, kegyelmes Édesatyánk a Jézus Krisztusban. De nagy szomorúsággal folytatod ellenünk panaszaidat: „És mégsem engem hívtál segítségül Jákób, hanem megfáradtál bennem Izráel. Nem hoztál nékem jó illatú áldozatot és áldozataiddal jól nem tartottál engem. Csak bűneiddel fárasztottál, vétkeiddel terheltél engem. Én én vagyok aki eltörölöm álnokságaidat és bűneidről többé nem emlékezem” - fejeződik be a prófécia. Bocsásd meg nekünk Istenünk, Atyánk, hogy mi elvárjuk, hogy jól tartsál bennünket, de sokszor semmit sem gondolunk arra, hogy mi is jól tartsunk Tégedet. Bocsásd meg nekünk, hogy áldozatainkkal, hála-áldozatainkkal nem kedveskedtünk néked elégszer és nem kedveskedtünk néked tökéletes szívvel. Áldunk és magasztalunk, hogy nem csak panaszod van ellenünk, hanem te vagy az, aki azt az áldozatot is meghoztad, amelynek erejével eléd járulhatunk ma is. Megvallhatjuk néked bűneinket, letehetjük eléd gyarlóságainkat és kegyelmedet elfogadhatjuk. Köszönjük Urunk, hogy van néked néped, gyülekezeted és te ezt a népet, gyülekezetet ma is jól akarod tartani, hogy aztán mi is kedvesek lehessünk és kedvességedet kereshessük.

Megemlékezünk előtted szeretteinkről, add meg nekik is azt, ami mindannyiunk számára mindennél kívánatosabb, a te kegyelmed elfogadását és a te irgalmasságodban való részesedést. Ezt kérjük ma is mindannyiunk számára és reméljük Urunk, hogy Jézus Krisztusban meghallgatsz kegyelmesen bennünket.) Ámen

„No jertek törvénykezzünk! Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gapju ”.

Édesatyánk áldunk téged, hogy tetszett néked az igehirdetés bolondsága által megtartani a hívőket. Könyörgünk hozzád, hogy a gyatra emberi szót tedd mindannyiunk számára teremtető, újjáteremtő igévé a Jézus Krisztus által. Ámen.

„Mikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe vettetett, visszatért Galileába; És odahagyva Názáretet elment és lakozott a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftali határain; Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Zebulonnak földje és Naftali földje, a tenger felé, a Jordánon túl a pogányok Galileája, A nép, amely sötétségben ül, lát nagy világosságot, és akik a halálnak földjében és árnyékában ültek, azoknak világosság támadt. Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni és ezt mondani: Térjetez meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa” Máté 4:12-17:

Négy kérdésre ad Isten ebben az Igében feleletet mindannyiunknak.

I. Az első kérdést így lehetne megfogalmazni: **Ki mondja** ezt, hogy t.i. „Térjetez meg mert elközelített a mennyeknek országa”. Ki az, aki ezzel a hallatlan merészséggel beleavatkozik éltünk minden-napjaiba és életünk folyásába? Ki az, aki ilyen határozott felszólítással odalép az egyetemes emberiség elé.

II. A második kérdést így fogalmazhatnánk meg: **Kiknek mondja** ezt az Úr Jézus? - Csupán saját nemzedékének, a mindenkori emberiségnek vagy hol vannak azok, akikhez Jézusnak ez a felszólítása hangzik? Hol vannak ma és hol vannak mindig is?

III. A harmadik kérdéskörben a **megtézés egyes fázisait**, egyes állomásait járjuk körül.

IV. A negyedik kérdést így fogalmazhatjuk meg, hogy: Egyáltalán, **miért szabad és miért lehet, miért kell** Jézus felhívására odafigyelni és miért **szükséges** megtérni?

Vegyük sorjába.

I. Ki az, aki ezt mondja: „Térjetez meg mert elközelített a mennyeknek országa?” Van a mi édes anyanyelvünkben egy szólás-mondás, ami így hangzik: „Nem az a fontos, hogy mit mond, hanem az, hogy ki mondja”. Ez elhangzik családi körben, barátok között, munkahelyen, szinte mindenütt, alkalomszerűen.

E szólás-mondás mögött az a gondolat húzódik meg, ha egy nagyon igaz, nagyon bölcs, nagyon követésre méltó tanácsot mond egy szegény ember, egy züllött alak, egy lecsúszott egzisztencia, egy olyan valaki, aki igazán nem örvend népszerűségnek, akkor nem kell odafigyelni, akármilyen bölcs az a mondás. Ha viszont égbe kiáltó csacsiságot, valami otromba balgaságot mond egy köztisztelőben álló egyházi vagy világi személyiség, akkor azon újjong egy sereg ember, és még olyan fanatikusok is vannak akik akár életüket készek lennének ilyen csacsiságokért odadobni, odavetni. Ne gondoljátok, hogy ezt csak a mi nemzedékünk gondolja így. Így volt ez már régen is, amióta ember van a föld hátán.

Salamon a prédikátor könyvében ezt írja: „ **Ezt is bölcsességnek láttam a nap alatt, és én előttem nagy volt. Tudniillik, hogy egy kicsiny város volt, és abban kevés ember, és eljött az ellen hatalmas király, és azt körülvette, és az ellen nagy erősségeket épített. És találtatott abban egy szegény ember, aki bölcs volt és bölcseségével a várost megszabadította, de senki meg nem emlékezett arról a szegény emberről. Akkor én azt mondtam: Jobb a bölcsesség**

az erősségnél, de a szegénynek bölcsesége útálatos, és az ő beszédit nem hallgatják meg”.
Préd.9:15-18. Így volt ez tehát már Salamon korában is.

Ki mondja ezt, hogy térjetelek meg? Jézus Krisztus! Az ő esetében azonban fontos a személye is és legalább ennyire fontos az is, amit mond. Érdemes személyét is megbecsülni és mondanivalóját is. Hogy kicsoda ő? - senki előtt nem vitás. Nem kell bizonyítani, nem akar ki, nem egy próféta, nem vallásalapító, nem bölcselő, nem szociális reformer. Királyok Királya, urak-nak Ura, ahogy a Jelenések könyvéből hallhat-tátok. Akkor is az volt ő, amikor inkognitóban, és rangrejtve itt járt a világon. Akkor is, amikor ezt a számunkra egészen idegenül hangzó felszólítást intézte hozzánk. Inkognitója semmit nem változ-tat mennyei egzisztenciáján.

Mátyás király akkor is Mátyás király volt, amikor szegény ruhában járta a vidéket és nem ismerték fel. Jézus akkor is királyok Királya és uraknak Ura volt, amikor ilyen egyszerű módon, inkognitóban közénk jött. Egy szép énekünk így fejezi ki: „ **A jászolban ki az ott, kit imádnak pásztorok..., Gecsemánéban amott, ki az ki foházkodott..., Golgotán ki áldozott..., harmad-nap feltámadott...? - és a refrén -: Ő az Úr, csodák csodája, Ő az Úr a menny királya, térdre hullva hódolunk, néked ó Krisztus Urunk”.**

Igen, a rejtőzködő Isten őbenne lépett ki a homályból és ismeretlenségből, de úgy, hogy „**Istenségét elrejtette, midőn testünket felvette**” - ahogyan énekelni szoktuk. Miért? Gondoljátok csak el, ha a nagy nyilvánosság előtt felfedi egzisztenciáját, találatottnak volna csak egyetlen martalóc is, aki szembe mert volna őt köpni? Találatottnak volna csak egyetlen gazember is, aki kalapácsot mert volna rá emelni, kezeibe, lábaiba beleverni a szögeket? Így fogalmazza ezt meg Isten igéje Pál apostolnál: Ha megismerték volna őt, nem feszítették volna meg, Őt a dicsőség Urát, és ennek egyenes következménye lett volna, hogy mi mindannyian elkárhoznánk és minden ember a kárhozatban végezte volna.

Ő az egyetlen teljhatalmú Úr! Így hallgasd szavát: „**Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön**”, bűn és halál fölött, de ebben a teljhatalomban benne van minden politikai, pénzügyi, gazdasági, evilági, eljövendő hatalom, minden hatalom, nem csak a hatalomnak egy része, nem csak a hatalomnak egy metszete. Minden hatalom néki adatott égen és földön. Ha fontos az, hogy kicsoda mondja, akkor vegyük tudomásul, hogy az, aki mindenkinél feljebbvaló és úgy lett mindenkinél feljebbvaló, hogy mindenikünkért mélyebbre szállt alá. Megüresítette magát és mindegyikünkénél mélyebbre szállt alá, hogy mindenkit, aki őt megragadja, megtarthasson.

II. Másik kérdésünk: Kiknek mondja? Olyan szépen fejezi ki Máté evangéliumában Istennek Szent Lelke: olyan embereknek, akiknek igenis szükségük van megtérésre.

Ha nem lenne szükségünk megtérésre, nem jött volna el az Úr Jézus. Ha nem lenne szükségünk megtérésre és nem jött volna el az Úr Jézus, akkor - ahogy egy bibliaolvasó, biblia-nulmányozó ember mondta - a Biblia mindössze négy fejezetből állna. Mózes első két részéből és a Jelenések könyvének utolsó két részéből. Mert akkor nem lett volna bűn, nem kellene megtérni és nem kellett volna az Úr Jézusnak erre a világra eljönni.

De kinek nincsen szüksége megtérésre? Van olyan ember? Olyan van, aki nem tud róla, de olyan nincs, akinek ne lenne szüksége megtérésre. Ha Isten előtt élni akarunk és Isten szerint élni akarunk, nekünk mindannyiunknak, azoknak is, akik eljönnek rendszeresen templom-ba,

azoknak is akik következetesen távol tartják magukat a templomtól és kivonják magukat szándékosan Isten Lelkének hatása alól, azoknak is szüksége van megtérésre.

Sok felesleges dolgot cipelünk mi magunkkal életünk során és talán költözködéskor derül ki, hogy sem erre sem arra, sem amarra - amit olyan életfontosságúnak tartottunk - nincsen szükségünk. Amire pedig igazán szükségünk lenne, a megtérés, azt nem egyszer könnyed eleganciával és nagyvonalú hányavetiséggel félrelökjük. Pedig mit is mond az Úr Jézus annak a két asszonynak? **„Egy a szükséges dolog”**, egy, a megtérés! Különösen akkor, ha figyelembe vesszük hol is vagyunk mi az evangélium hely-zetfelmérése alapján? Mi a jelenlegi pozíciónk Isten szerint? Mi kényelmesen ülünk, ücsörgünk, üldögélünk a halál árnyékában. Álljunk meg ennél a szónál és kifejezésnél, hogy árnyék, mert rendkívül szemléletes. Mert jó az árnyék, és nagyszerű ajándék akkor, ha az a hőségtől, a széltől, az időjárás kiszámíthatatlan jelenségeitől véd és oltalmaz, de csalóka, ha az árnyék a ránk leső veszélyt rejti el előlünk. Az árnyék ugyanis előbb-utóbb odébb áll, előbb-utóbb elfoszlik és hogyha az az árnyék a halálnak az árnyéka, ami ebben az esetben, azt a sokféle hamis biztonságot jelenti, - akár egy jó egzisztenciát, akár egy jó állást, egy hamis békességet, akár egy látszólag büntelen életet -, ha az árnyék odébb áll, ha egyszer elfoszlik, akkor mindenki a halállal, a rettenetes halállal találja magát szemben. És akkor a haláltól már az árnyék sem véd, és semmi más nem fog megvédeni és a haláltól már senki nem tud elmenekülni. A halálról akkor igazán kiderül, hogy az bizony nemhogy nem jó barát, hanem megölő ellenségünk. Csak ekkor már késő a felismerés, mert a halál, ha az árnyék odébb áll, zsákmányát, a lelket nem fogja elengedni.

Jézus ezért szól idejében nekünk, akik a sötétségben, a halál árnyékában ülünk, ücsörgünk, tétlenkedünk és a bizonytalan bizonyosra várakozunk. Ezért szól idejében nekünk a halál árnyékában ücsörgőknek, neked is: Térjete meg!

III. Mi is a megtérés? Sok vita folyt erről sokszor, a mi egyházunkban is. Jézus mondja ezt messiási munkálkodásának a legelején. Mintha programnyilatkozatot tenne igehirdetésének a legelején. És amikor befejezte szolgálatát, amikor mennybe ment, tanítványainak ugyanezt hagyta parancsul. Tegyetek tanítványokká, térítsetek! Legyetek eszközei Isten Szent Lelke térítő munkájának.

Fontos, aki ezt mondja és fontos amit mond. A Biblia egyik kulcsszava a megtérés és nem az igehirdető vesszőparipája. E szó nélkül a Szentírás teljesen érthetetlen lenne vagy fölösleges.

1. A megtérés első fázisa - bármily furcsa - az a **döbbenetes felismerés, hogy úgy, ahogy vagyok, elvesztem, azaz elkárhoztam.** Az örök halálban vagyok, nem leszek, hanem itt jelenlegi pozíciómban, jelenlegi állapotomban benne vagyok a halálban.

Olyan gyönyörűen fejezi ki Dávid bűnbánati zsoltárában: **„Íme én vétekből fogantattam és bűnben melengetett az anyám”** és mindaddig bűnben és halálban vagyok, míg meg nem térek. Nem akkor kárhozom majd el, hogyha meghalok, hanem itt vagyok a kárhozatban és addig vagyok a kárhozatban amíg meg nem térek. Isten ítélete, haragja alatt vagyok és a halál állapotában. Ezt a rettenetet - mert ez rettenet - minden ember megtapasztalja, kivétel nélkül, aki megtér, megtérése idején. Aki viszont nem tér meg, az majd az ítélet napján „Ama napon”.

Egy döntő különbség van a két ember között. Aki itt éli át a kárhozatot, mint döbbenetet, mint rettenetet, mint rettenetes ijedelmet, az kegyelmet nyer, - aki csak ott éli át, az már Isten

igazságos büntetésében részesedik. Csupán ennyi a különbség. De nagyon nagy. Örök életet, örök kárhozatot meghatározó különbség.

Ezt az állapotot az Úr Jézus egy más alkalommal így jellemzi, hogy amikor a Szent Lélek eljön „ **megfeddi a világot bűn, igazság és útélet tekintetében. Bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem**” János 16:8.

Vegyük már egyszer végre tudomásul, hogy Isten senkit nem kárhoztat el azért mert lop, csal, hazudik, sikkaszt, házasságot tört, netán még Isten minden parancsát lábbal tiporja, de **mindenkit elkárhoztat** azért, ha azt a kegyelmet, amellyel Isten innen minket ki akar vonni, Jézus Krisztust megveti. Ezért kárhozik el az ember. Nem azért, amit tett, hanem **azért, mert azt, amit Isten tett, nem fogadja el.** Ezt az állapotot tapasztalta meg az ószövetség idején Ézsaiás, amikor így szól, így jajdul fel, hogy „ **jaj nékem, mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép között lakozom és a Szentet, a seregek Urát látták szemeim.**” Ézs 6:5. Jaj nékem! Másformában Péter mondja a csodálatos halfogás alkalmával, amikor így jajdul fel a lelke: „ **eredj el éntőlem Uram, mert én, bűnös ember vagyok.**” Luk 5:8. En elveszett ember vagyok. Velem már senki nem tud mit kezdeni, én teljesen kiábrándultam magamból, én tudom, hogy egy teljesen haszontalan ember vagyok. És csodálatos hogy Jézus akkor így szól Péterhez: „**ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.**” Luk 5:10. Most lettél alkalmas arra, hogy szolgálatomba fogadjalak. Amíg magadról tartasz valamit addig én nem tudlak használni: most, amikor a kárhozat iszonyata átjárta velődet, csontodat, most lettél alkalmas, hogy szolgálatomba fogadjalak.

Mindig az a kérdés, hogy ezt a borzalmas felismerést ki hol éli át, Jézus mellett, Jézus közelében vagy Jézus nélkül. Aki Jézus nélkül éli át, arra sok veszély leselkedik, aki Jézus közelében, az kegyelmet nyer.

Az üdvbizonyosság feltétele ez a kárhozat-bizonyosság. És az üdvbizonyosság pedig a megtérésnek drága, értékben ki nem fejezhető gyümölcse. És hogyha te ezt átélted, akkor ne lepődj meg rajta. Légy hálás Istennek, hogy átélted. Hogy itt élted át, hogy itt élhetted át és nem ott kell majd átélned. Naponta adj hálát ezért Istennek és akkor - ennek akár az emléke, akár az ereje - késztesen téged mind teljesebb odaszten-telésre, odaadásra.

A megtérést semmiféle emberi erővel, egyházi vallásos mesterkedéssel nem lehet pótolni és nem lehet helyettesíteni. Aki meg-póbálja a megtérést pótolni és helyettesíteni bármi mással, az zsákutcából zsákutkába jut, ahogy erről Ézsaiás szól, amikor ezt mondja, ahogy Isten szavát foglalja írásba: „**Nagy útagon megfáradtál, mégsem mondtad mind hasztalan! erőd megújulását érezted, és így nem lettél beteg.**” Ézs 57:10. Jaj annak aki nem tud beteg lenni a kárhozat félelmétől Jézus mellett. De áldott az az ember, aki így éli át üdvösségének ezt a fázisát.

2. Nyilvánvaló, folytatása a **kegyelem elfogadása**, az üdvösség elfogadása; Jézus Krisztusban, abban a 180 fokos fordulatban, hogy eddig éltem nélküle, most élek neki, élek benne, élek vele. De ez egyszeri és tudatos esemény.

Minden ébredésben voltak olyan egyházi emberek, így a mi magyar református ébredésünkben is, a 40-es 50-es években, amikor azok, akik nem akartak megtérni, mindig azt hirdették, a szószékről is, sajtó útján is, elaltatva, elandalítva a megtérni akaró embereket: ó, nem kell megtérni, elég csak naponta megtéretezni, elég naponta Bibliát olvasni, elég naponta

Istenhez imádkozni. Így próbálták a megtérésnek kettős értelmezését egymással szemben kijátszanai. És hány lélek esett áldozatul ennek a gaz hitetésnek!

Aki fizikailag megszületik erre a világra annak többet nem kell megszületnie, mert az megszületett. Aki pedig halva született, azt hiába mosdatják, hiába teszik tisztába, hiába oltják be védőoltásokkal különböző betegségek ellen, teljesen haszontalan és hiába való fáradozás. Térjete meg! - és ha megtértetek, „akkor naponta térjete meg”! Olyan szépen fejezi ezt ki **Jób**, amikor elkeseredett lélekkel, de Istenben bízó hittel ezt mondja: **„Kezest magadnál rendelj, kérlek, nekem; különben ki csap velem kezét?”** Jób 17:2 - Károli fordítás. („**Tedd meg, vállalj értem kezességet! Ki más kezességet értem?**” - új fordítás.) Hát ki csap veled kezét? Kinek kell a te rongyos életed, kinek kell a te bűnmarta szíved? Csak neki! Kezest magadnál rendelj kérlek, különben ki csap velem kezét?

India misszionáriusa **Sadhu Sundar Sing**, egy verőfényes napon India egyik falujának határában megpillantott egy tócsát. Felemelte tekintetét és meglátta a Himalája hegyein a napfényben szikrázó, ragyogó havat. És akkor így szólt magához: **„Lelkem te szennyes pocsoya, lehetsz olyan tiszta, mint a hegyeken ragyogó, szikrázó hó, csak engedd magad felcsókolni a napsugárral!”** - Ez a megtérés! Átemeltetés, hazafogadtatás.

3. A harmadik fázisa a megtérésnek, hogy **nekünk kell megtérni!** De: Isten hozott!

A szoros kapu külső oldalán ez a felirat olvasható: Jöjjetek énhozzám! De amikor valaki belép a szoros kapun és megfordul és elolvassa a szoros kapu belső oldalán lévő feliratot - az így hangzik: Isten hozott!

Hogy van ez? Jézus azt mondja erre, mintegy válaszként a János evangéliumában: **„Senki nem jöhet énhozzám, hanem ha az Atya vonja azt, aki elküldött engem; és én feltámasztom azt az utolsó napon”** János 6:44. **„Minden, amit nekem ad az Atya, énhozzám jő, és azt, aki énhozzám jő, semmiképpen ki nem vetem”** Ján 6:37. Másutt így erősíti meg az ige: **„Ő mindenképpen idvezítheti azokat, akik ő általa járulnak az Atyához.”** Zsid.7:25.

Igen, nekünk kell megtérni, de a megtérést, a szándékot, **az akaratot Isten munkálja bennünk.**

Mindannyian jól ismerjük a tékozló fiúról szóló példázatot. Egyik legszebb példázata az Úr Jézusnak. Amikor a tékozló fiú hazatért, akkor ezt mondja az **Atya** róla: **„Ez az én fiam, aki meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott”.** Nem ő talált haza! Én találtam rá! Amikor haverjaival, cimboráival duhajkodott, én találtam rá! Az én szeretetemnek a vonzása ért el hozzá. Az én szeretetemnek vonzása számára annyira ellenállhatatlan, hogy nem tudott tovább, ott, abban a környezetben, a bűnben megma-radni, hogy talán akarata ellenére is elindult. Mert ugyan kinek az akarata a nagyobb? A szerető Istené vagy a lázadó emberé? Ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. Nyilván az atyai házban is elkövetett a tékozló fiú illetlenségeket, erről már nem szól a példázat. A kérdés az, hogy házon kívül vagy házon belül van-e. Nem az az alapvető kérdés, hogy hogyan viselkedik, hanem az, hogy hol van. **Ádám, hol vagy?** Halálban vagy életben? Itélet alatt vagy kegyelem alatt, bűneidben vagy az Isten irgalmas szeretetében? Térjete meg!

Jézus minden szavára, erre a felhívására is, lehet nemet mondani. Azt olvassuk a Példabeszédek könyvében: **„Aki az intésekre nyakas marad, egyszercsak összetörik gyógyíthatatlanul.”** Péld.29:1.

Először **nehéz nemet mondani** Jézus **felhívására**, hívogatására. Azután mindig **könnyebb**. Másodszor könnyebb, harmadszor még könnyebb, ha netán negyedszer is szól valakihez Isten, ha negyedszer is hívja megtérésre, akkor **már egészen siket lesz** az ember.

Van egy nagy tévedés közvéleményünk-ben, egyházi közvéleményünkben, hogy halálunk órájáig ráérünk megtérni. Ez nem igaz! Nem mindenkinek halála óráján jár le a lehetősége a megtérésre. Van akinek előbb lejár!

Mózes nemzedéke lehetőséget kapott az új haza elfoglalására. De mert fellázadtak, elhullottak testeik a pusztában! A Zsidókoz írt levél ennek az egész nemzedéknek a magatartását így értékeli: **„Látjuk is, hogy nem mehettek be az ígért földre hitetlenség miatt”**. Zsid.3:19.

A gazdag ifjúnak egyszer volt alkalma, hogy az Úr Jézussal beszélgesse, s miután eltávozott tőle szomorúan, nem olvasunk arról, - nem a mi dolgunk még talán feltételezni sem -, de nem olvasunk arról, hogy még egyszer lett volna neki lehetősége a megtérésre.

Ma is vannak bizony betegek, öregek akiknek a tudata már beszűkül, akiknek az érdeklődési köre ugyancsak szűk. Vannak vallásos emberek, akik de sokszor hallották az evangéliumot, de mert nem tértek meg, később egyre keményebb lesz szívük, egyre ellenállóbb lesz és legyintenek. **"Az ő gondolkodásuk eltompult"** II.Kor 3:14 figyelmeztet az ige. Mint ahogy Jerémiásnak a nemzedéke legyintet. Először azt mondta ez a nemzedék: Próféta, menj el Istenhez, akármit mond Isten, ha azt mondja, hogy menjünk, akkor megyünk, ha azt mondja, hogy maradjunk, akkor maradunk. Elment a próféta, tíz nap múlva odaállt a nép elé Isten üzenetével és azt mondta: Maradjatok, nem lesz semmi bántódásotok Nabukodonozortól. - Nem az Isten mondta ezt néked Jerémiás, hanem a te szolgád, Báruk izgat téged ellenünk - volt a válsz. Mesebeszéd, hogy Isten mondta volna ezt!

Hány ember van így! - Mondd meg mi az Isten akarata! - Ha megmondom neki, azt mondja ez csak a te gondolatod! Ezt nem Jézus mondja! És elvész bűneiben. Nem hiába hangzik Isten igéjében: **„Ma ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint a pusztában ama elkeseredéskor.”** Zsid.3:7-8.. Isten Ámos prófétánál ezt mondja: **„Ímé napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, amikor éhséget bocsátok a földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét de nem találják meg”**Ámos 8:11-12.

Egyszer Isten az evangéliumot mindenkitől visszaveszi. És ha szeretnének is megtérni sokan, már nem lesz alkalmuk rá. Térjete meg! Fontos, aki mondja, fontos amit mond! És ha megtértél, akkor igen, akkor térj meg naponta. Mindig van miből megtérni,. mindig van mit megbánni Isten előtt, mindig van kinek megbocsátani. S mindig van kitől bocsánatot kérni. Akkor igen, ha él a gyermek, tisztába kell tenni, ha él a gyermek etetni, itatni kell. Ha él a gyermek, hogy fejlődjék gondozni kell. Aki megtért, az így értse a megtérést.

IV. Végül mért szabad, miért lehet és miért kell megtérni? Olyan egyszerű a magyarázata az Úr Jézusnak: Mert elközelítetett a mennyek országa, tudniillik a király személyé-ben. Ahol az ország fejedelme, ahol az ország királya ott van az ország. Jézus a királyok Királya, Jézus az uraknak Ura, Ő jött el onnét. Elhozta Isten országát - a maga személyében, a maga áldozatában, saját váltságában - meg lehet térni. Ha ő nem jött volna, nem lehetne. Hiába akarnánk, megfeszülhetne akaratunk. Mindent csinálhatnánk, napestig térden állva könyöröghetnénk, senki nem juthatna be a mennyeknek országába. De ő eljött! És éppen ez lesz a világ

kárhóztatása, hogy ő eljött és mégsem tértek meg, és éppen ez lesz a megváltottak dicsősége, hogy ő eljött és hallgattak rá.

Jézus testében vitte fel bűneinket a keresztfára, áldozatával megengesztelte az Atyát, kibékítette őt, így távolította el a bűn torlaszát az Atyához vezető útról és feltámadásával a halált árnyékával egyetembe pokolra vetette. Ilyen nagy szabadulást készített neked is Jézus irgalmas szeretetével. Ő nyitotta meg bűneink cellájának ajtaját.

Úgy gondolom, ha egy cellának, egy börtönnek az ajtaját kitárják, az ott lévő foglyok mind hanyatt-homlok mennének ki. A lelki-életben pedig az a helyzet, hogy Jézus megnyitotta bűneink cellájának ajtaját és egy sereg ember ökölbesorított kézzel, fogcsikorgatva azt mondja: inkább maradok a cellában és elrothadok bűneimben és egyenek meg a férgek, de én nem élek a szabadsággal. Hát miért nem élsz? Miért lennél ilyen balga? Megnyílt a cella ajtaja! **Eljött az Isten országa a királyának személyében.** Ma még meg lehet térni!

Vajha a kedves olvasó kimondaná Jézus felhívására a boldogító igent és élne a számára talán soha vissza nem térő alkalommal. **Lehet, hogy ma csak neked szólt az Isten.** De szólt és áldozott és feltámadott érted, és igazgá tette Isten előtt, de neked kell elfogadni!

„Ma még lehet, ma még szabad,

borulj le a kereszt alatt!”

„**Térjetez meg, mert elközelített az Istennek országa**” - szól Jézus felhívása. Ámen.

Hálaadással magasztalunk téged megváltó Urunk Jézus Krisztus, hogy vállalva bűnünknek minden borzalmát, jöttél. Nem a dicsőségre tekintettel, amely neked öröktől fogva osztályrészed, hanem mireánk, akik nélküled teljesen elvesztünk volna. És köszönjük, nem azért jöttél, hogy emberek téged különböző képpen kiabrázoljanak, hanem azért, hogy bűnösök tebenned életet találjanak. Nem azért jöttél, hogy legyen kiről beszélgetni, amikor már nincsen más beszéd-témánk. Nem azért jöttél, hogy művészek téged különbözőképpen kiabrázoljanak s azután művész előtt hódolattal álljon meg sok ember és csodálja képességeit, amit amúgy is tőled kapott. Nem azért jöttél, hogy embereket és teremtményeket dicsőítsünk, hanem azért jöttél, hogy a te keresztedet, a te véres áldozatodat alázattal, hittel elfogadjuk. Köszönjük, hogy ez egyszeri és öntudatos esemény. Köszönjük, hogy sokakat megaján-dékoztál már új étellel. Köszönjük, hogy sokakban munkálkods, s köszönjük azt is, ha a kedves olvasóban is ma elvégzed és teljességre viszed a te jó ügyedet. Köszönjük, Urunk, hogy neked szavad van az egész emberiséghez, ezt a szót meghallhatják betegek, halálhoz közeledők, öregek, beszűkült tudatúak és még azok is meghallhatják, akik az ördög fogságban vergődnek. Köszönjük, hogy neked hatalmad van ahhoz, hogy minden szív meghallja és engedelmeskedjék néked. Könyörülj meg rajtunk és könyörülj meg szeretteinken. Hadd ajánljuk őket a te irgalmasságodba és hadd emeljük lélekben a te szerelmes Fiad oltárára azokat is, akik nekünk is kedvesek hogy még inkább kedvesek lehessenek tenéked. Áldd meg életünket, és engedd meg, hogy mindennel, amit tehetünk, szólhatunk tégedet dicsőíthessünk a Jézus Krisztusban. Amen